

2012 m. gegužės 11 d. Tarybos išvados dėl švietimo ir mokymo įstaigų absolventų įsidarbinimo galimybių

(2012/C 169/04)

EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

tyvas bei gebėjimų lygius ir nacionaliniu, regionų ir vietos lygiu įgyvendinant politiką, kuria siekiama didinti jaunimo galimybes patekti į rinką ir įsidarbinti;

ATSIŽVELGDAMA Į:

- 2009 m. gegužės 12 d. Tarybos išvadas dėl Europos bendradarbiavimo švietimo ir mokymo srityje strateginės programos („ET 2020“) ⁽¹⁾, kuriose, atsižvelgiant į galimybių įsidarbinti didinimo pasitelkiant švietimą ir mokymą svarbą, kad būtų sprendžiamos dabartinės ir būsimos darbo rinkos problemos, Komisijos prašoma pateikti pasiūlymą dėl galimo šios srities europinio lyginamojo standarto;
- 2010 m. lapkričio 18 d. Tarybos ir Taryboje posėdžiavusių valstybių narių vyriausybės atstovų išvadas dėl glaudesnio europinio bendradarbiavimo profesinio rengimo ir mokymo srityje prioritetų 2011–2020 m. laikotarpiu ⁽²⁾, kuriose pabrėžiama, kad šalys turėtų skatinti švietimo ir mokymo paslaugų teikėjų, socialinių partnerių ir kitų atitinkamų suinteresuotųjų subjektų partnerystes, kad būtų užtikrintas geresnis informacijos apie darbo rinkos poreikius perdavimas ir geresnis tokių poreikių suderinimas su žinių, gebėjimų ir kompetencijų plėtojimu;
- 2011 m. vasario 14 d. Tarybos išvadas dėl švietimo ir mokymo vaidmens įgyvendinant strategiją „Europa 2020“ ⁽³⁾, kuriose pabrėžiama, kad svarbu didinti įsidarbinimo galimybes pereinant prie mokymosi rezultatais grindžiamų kvalifikacijų sistemų ir geriau įteisinti neformaliojo mokymosi ir savišvietos metu įgytus gebėjimus ir kompetencijas;
- strategijos „Europa 2020“ pavyzdinę iniciatyvą „Naujų įgūdžių ir darbo vietų kūrimo darbotvarkė. Europos pastangos kiekvienam suteikti darbą“, kuria siekiama gerinti švietimo bei mokymo sistemų veikimą ir užtikrinti, kad jaunimas turėtų tinkamų gebėjimų ir kompetencijų darbo rinkos poreikiams patenkinti;
- 2011 m. birželio 17 d. Tarybos išvadas dėl jaunimo užimtumo skatinimo siekiant strategijos „Europa 2020“ tikslų ⁽⁴⁾, kuriose pabrėžiama, kad Europos socialiniam fondui tenka svarbus vaidmuo gerinant jaunimo įsidarbinimo perspek-
- 2011 m. lapkričio 28 d. Tarybos išvadas dėl aukštojo mokslo modernizavimo ⁽⁵⁾, kuriose paraginta dėti pastangas siekiant stiprinti aukštojo mokslo įstaigų, darbdavių ir darbo rinkos įstaigų ryšius siekiant studijų programose labiau atsižvelgti į darbo rinkos poreikius, labiau suderinti gebėjimus ir darbo rinkos poreikius ir plėtoti aktyvią darbo rinkos politiką, kuria siekiama propaguoti absolventų įdarbinimą;
- 2012 m. metinę augimo apžvalgą ⁽⁶⁾, kurioje valstybės narės raginamos remti visų pirma jaunimo įdarbinimą, be kita ko, skatinant organizuoti kokybišką gamybinę praktiką ir sudaryti stažuotčių sutartis ir pertvarkant švietimo ir mokymo sistemas, kad būtų atsižvelgta į darbo rinkos sąlygas bei gebėjimų poreikius;
- 2012 m. sausio 30 d. Europos Vadovų Tarybos narių pareiškimą ⁽⁷⁾, kuriame raginama dėti pastangas skatinti užimtumą, ypač jaunimo užimtumą, be kita ko, skatinant juos įgyti pirmojo darbo patirties ir dalyvauti darbo rinkoje, siekiant užtikrinti, kad per keletą mėnesių po mokyklos baigimo jaunuoliai gautų geros kokybės darbo pasiūlymą, jiems būtų sudarytos tęstinio mokymosi, gamybinės praktikos ar mokomosios praktikos galimybės;

PRIMINDAMA, KAD:

- šiuo metu itin svarbu jauniems europiečiams sudaryti galimybes įgyti žinių, gebėjimų bei kompetencijų, kurių reikia siekiant užtikrinti sklandų perėjimą į ES darbo rinką ir toliau plėtoti savo karjeros perspektyvas, nes stipriai tebeauga jaunų darbo ieškančių asmenų skaičius;
- dabartinė ekonomikos krizė rodo, koks svarbus yra perėjimas iš švietimo sistemos į darbo rinką. Itin svarbu užtikrinti, kad jaunuoliams, paliekantiems švietimo ir mokymo sistemą, būtų kuo labiau padedama gauti pirmąjį darbą. Jaunuoliai, nerandantys darbo arba lėtai pereinantys į darbo rinką, gali patirti ilgalaikį neigiamą poveikį siekdami vėliau sėkmingai dalyvauti darbo rinkoje, uždirbti ar kurti šeimą. Tai savo ruožtu gali kelti pavojų viešosioms ir privačiosioms investicijoms į jų švietimą bei mokymą ir tokiu

⁽¹⁾ OL C 119, 2009 5 28, p. 2.⁽²⁾ OL C 324, 2010 12 1, p. 5.⁽³⁾ OL C 70, 2011 3 4, p. 1.⁽⁴⁾ Dok. 11838/11.⁽⁵⁾ OL C 372, 2011 12 20, p. 36.⁽⁶⁾ Dok. 17229/11 + ADD 1, 2 ir 3.⁽⁷⁾ Dok. SN 5/12.

būdu visa visuomenė patirtų nuostolių. Tai ypač akivaizdu demografinių problemų kontekste: vis mažėjančiam Europos jaunuolių skaičiui daromas papildomas spaudimas kuo greičiau ir veiksmingiau integruotis į darbo rinką;

- įtraukus dirbančių absolventų ⁽¹⁾ dalies lyginamąjį standartą ⁽²⁾, kuriame daug dėmesio būtų skiriama perėjimui iš švietimo ir mokymo sistemos į darbo rinką, būtų sudarytos galimybės pagal programą „ET 2020“ keistis politine patirtimi, susijusia su priemonėmis, skirtomis absolventų užimtumo galimybėms didinti;

ATSIŽVELGDAMA Į TAI, KAD:

- dirbančių absolventų dalis, t. y. 20–34 metų amžiaus dirbančių gyventojų, kurie įgijo išsilavinimą prieš vienus, dvejus ar trejus metus iki ataskaitinių metų ir kurie šiuo metu nedalyvauja jokioje tolesnėje švietimo ar mokymo veikloje, sumažėjo beveik 4,5 procentinio punkto nuo 2008 m. (81 %) iki 2010 m. (76,5 %);
- jau turima pakankamai duomenų, kad būtų galima stebėti švietimo ir mokymo įstaigų absolventų įsidarbinimo galimybes nesudarant papildomos administracinės naštos ir išlaidų nei valstybėms narėms, nei Eurostatui ⁽³⁾;

PRIPAŽĮSTA, KAD:

- įsidarbinimo galimybės, t. y. veiksmų, sudarančių galimybę asmenims daryti pažangą siekiant įsidarbinti arba įsidarbinti, neprarasti darbo ir daryti karjerą, derinys – yra sudėtinga sąvoka, apimanti ne tik kiekvieno asmens savybes, gebėjimus, požiūrį ir motyvaciją, bet ir kitus išorės veiksnius, kurie nepatenka į švietimo ir mokymo politikos sritį, pavyzdžiui, darbo rinkos taisyklės, demografiją, ekonomikos struktūrą ir bendrą ekonomikos padėtį;
- įsidarbinimo galimybių didinimas yra svarbus politinis klausimas visoms valdžios institucijoms, įskaitant už švietimą ir

mokymą bei už užimtumą atsakingas institucijas. Europos lygiu šis klausimas aktualus įgyvendinant strategiją „Europa 2020“ ir programą „ET 2020“;

- švietimo ir mokymo srities parama jaunimo įsidarbinimo galimybėms jau iš dalies įtraukta į atitinkamus strategijos „Europa 2020“ pagrindinius tikslus ir į esamus programos „ET 2020“ lyginamuosius standartus, pavyzdžiui, dėl tretinio išsilavinimo įgijimo, švietimo ir mokymo įstaigų nebaigusių asmenų, suaugusiųjų dalyvavimo mokymosi visą gyvenimą procese ir prastus skaitymo, matematikos ir gamtos mokslų rezultatus pasiekusių asmenų;
- tačiau šiuo metu vykdomoje stebėsenos programoje dar nebuvo nagrinėjamas perėjimas iš švietimo ir mokymo sistemos į darbo rinką. Šiame etape švietimo ir mokymo sistemos absolventų įsidarbinimo galimybių didinimo srityje galėtų būti panaudotos, pavyzdžiui, teikiant profesinio orientavimo ir konsultavimo paslaugas, stiprinant švietimo bei mokymo įstaigų ir atitinkamų suinteresuotųjų subjektų ryšius, mokymo programas derinant prie darbo rinkos poreikių, stiprinant verslumo ugdymą, rengiant stažuotes įmonėse, teikiant skaidresnę informaciją apie mokymosi rezultatus ir rengiant geriau orientuotą švietimo ir mokymo politiką, kuri atspindėtų gebėjimų poreikius darbo rinkoje, taip pat skatinant visus jaunuolius po bendrojo vidurinio ugdymo studijuoti. Be to, reiktų skirti dėmesio specialių poreikių turinčių jaunuolių įsidarbinimo galimybėms darbo rinkoje;
- parengus europinį dirbančių absolventų dalies lyginamąjį standartą, būtų galima nustatyti, kokia švietimo ir mokymo politika gerintų perėjimą iš švietimo ir mokymo sistemos į darbo rinką ir padėtų užtikrinti sėkmingą įsidarbinimą. Europinis dirbančių absolventų dalies apskaičiavimo lyginamasis standartas ir atitinkama kokybinių aspektų, pavyzdžiui, žinių, gebėjimų bei kompetencijų pasiūlos ir profesijos praėjus ne daugiau nei trejiems metams po išsilavinimo įgijimo suderinamumo, analizė taip pat padėtų suintensyvinti Europos bendradarbiavimą švietimo ir mokymo srities politikos, kuria daugiausia dėmesio skiriama perėjimui iš švietimo ir mokymo sistemos į darbo rinką, srityje. Tai padėtų stebėti valstybių narių daromą pažangą didinant absolventų įsidarbinimo galimybes, taip pat nustatyti gerosios praktikos pavyzdžius ir remti tarpusavio mokymosi iniciatyvų plėtojimą;

PRAŠO VALSTYBIŲ NARIŲ:

atsižvelgiant į skirtingą atskirų valstybių narių padėtį:

- 1) nacionaliniu lygiu patvirtinti priemones, kuriomis būtų siekiama didinti švietimo ir mokymo sistemą paliekančių absolventų įsidarbinimo galimybes, kad būtų įgyvendintas šio dokumento priede nurodytas europinis lyginamasis standartas, kartu taip pat skatinant įgyto išsilavinimo ir profesijos suderinamumą;

⁽¹⁾ Šiame tekste „absolventas“ yra bet kuris asmuo, palikęs švietimo ir mokymo sistemą turėdamas bent jau vidurinį išsilavinimą arba po vidurinio ugdymo įgytą, aukštojo mokslo laipsnio nesuteikiantį išsilavinimą (ISCED 3 lygis – ISCED 4, išskyrus ISCED 3 C trumpąjį lygį) arba tretinį išsilavinimą (ISCED 5 ir 6).

⁽²⁾ Kaip nurodyta 2009 m. Europos bendradarbiavimo švietimo ir mokymo srityje strateginėje programoje, tai yra vidutinių Europos rezultatų orientacinis lygis, kurį reiktų laikyti ne konkrečiu tikslu, kurį turėtų pasiekti kiekviena šalis, o bendru siekiu, prie kurio įgyvendinimo valstybių narių prašoma prisidėti (OL C 119, 2009 5 28, p. 7).

⁽³⁾ Rengiant švietimo ir mokymo poveikio užimtumo galimybėms lyginamąjį standartą (Metodinė pastaba EUR 24616 EN 2011).

- 2) remiantis turimais ištekliais ir priemonėmis, stebėti dirbančių švietimo bei mokymo įstaigų absolventų dalį, siekiant sutvirtinti faktinę bazę, švietimo bei mokymo ir darbo sąsajų politikos formavimui, kaip nurodyta priede;
- 3) skatinti įgyvendinti ir taikyti ES programas, priemones ir sistemas, skirtas galimybėms įsidarbinti, judumui ir mokymuisi visą gyvenimą remti, įskaitant Europą, Jaunimo pasą, Europos kvalifikacijų sąrangą (EKS), Europos kreditų perkėlimo sistemą (ECTS), Europos profesinio mokymo kreditų sistemą (ECVET) ir Europos profesinio mokymo kokybės užtikrinimo orientacinę sistemą (EQAVET);
- 4) stiprinti švietimo bei mokymo įstaigų ir atitinkamų suinteresuotųjų subjektų bendradarbiavimą darbo srityje vietos, regionų ir nacionaliniu lygiu siekiant ankstyviausiame perėjimo iš švietimo ir mokymo sistemos į darbo rinką etape skatinti gamybinės praktikas, praktikas ir stažuotes įmonėse;

PRAŠO KOMISIJOS:

- 1) išnagrinėti, visų pirma pasitelkiant metinį Švietimo ir mokymo stebėsenos biuletenį ir bendrą ataskaitą dėl Europos bendradarbiavimo švietimo ir mokymo srityje strateginės programos („ET 2020“) įgyvendinimą, koku lygiu yra įgyvendintas europinis lyginamasis standartas.

Švietimo ir mokymo stebėsenos biuletenyje taip pat bus pateikta informacija apie mokyklų nebaigusius asmenų europinį lyginamąjį standartą, nors ši tikslinė grupė nėra įtraukta į sritį, kurioje siekiama nustatyto tikslo;

- 2) intensyvinti europinį bendradarbiavimą politikos, susijusios su švietimo ir mokymo poveikiu įsidarbinimo galimybėms, formavimo srityje, pasitelkiant tokio švietimo ir mokymo analizę bei stebėseną, be kita ko:

— išnagrinėjant konkrečią švietimo ir mokymo politikos įtaką perėjimui iš švietimo ir mokymo sistemos į darbo rinką,

— išanalizuojant pirmųjų darbo vietų kokybę pagal įgyto išsilavinimo ir darbo pobūdžio suderinamumą, įskaitant žinių, gebėjimų bei kompetencijų pasiūlos ir profesijos pirmuosius trejus metus darbo rinkoje suderinamumą;

- 3) glaudžiai bendradarbiauti su kitomis atitinkamomis tarptautinėmis institucijomis, pavyzdžiui, Tarptautine darbo organizacija (TDO), Ekonominio bendradarbiavimo ir plėtros organizacija (EBPO) ir Jungtinių Tautų švietimo, mokslo ir kultūros organizacija (UNESCO), siekiant keistis tyrimų duomenimis ir patirtimi, susijusiais su absolventų perėjimu į darbo rinką;

IR PRAŠO VALSTYBIŲ NARIŲ IR KOMISIJOS:

- 1) rinkti kokybinę informaciją ir gerosios praktikos pavyzdžius, skirtus kiekybinei stebėsenai papildyti ir faktais grindžiamo politikos formavimo pagrindui sutvirtinti, pasitelkiant daugiausia esamus šaltinius, be kita ko, ataskaitų teikimo susitarimus pagal „ET 2020“;

- 2) nustatyti valstybių narių gerosios praktikos pavyzdžius, susijusius su sklandžiu perėjimu iš švietimo ir mokymo sistemos į darbo sritį, sudarant absolventų perėjimo iš švietimo ir mokymo sistemos į darbo rinką srities ekspertų grupę, tokiu būdu prisidedant prie „ET 2020“ prioritetų įgyvendinimo. Grupę turėtų sudaryti valstybių narių paskirti nacionaliniai ekspertai ir Komisijos paskirti atitinkamiems socialiniams partneriams atstovaujantys ekspertai; tinkamai atsižvelgdama į subsidiarumą, ji turėtų:

i) išnagrinėti, kaip į švietimo ir mokymo sistemą įtraukti daugiau praktinių elementų, pavyzdžiui, pasitelkiant pritaikytą mokymąsi arba dvejopą švietimo sistemą kaip vieną iš būdų absolventų įsidarbinimo galimybėms padidinti;

ii) glaudžiai bendradarbiaujant su Užimtumo komiteto Rodiklių grupe ir Nuolatine rodiklių ir lyginamųjų standartų grupe apsvarstyti, kurie rodikliai būtų tinkamiausi vykdant stebėseną, kokia švietimo ir mokymo politika būtų galima padidinti absolventų įsidarbinimo galimybes;

iii) iki 2014 m. pabaigos pranešti Tarybai „ET 2020“ strateginės programos įgyvendinimo ataskaitoje apie darbo rezultatus;

- 3) bendradarbiaujant su atitinkamomis įstaigomis švietimo ir mokymo bei užimtumo srityse (įskaitant Užimtumo komitetą) plėtoti tarpusavio mokymosi veiklą, susijusią su perėjimu iš švietimo ir mokymo sistemos į darbo rinką.

PRIEDAS

Dirbančių švietimo ir mokymo sistemos absolventų dalies**(Europinis lyginamasis standartas)****vidutinių Europos rezultatų orientacinis lygis**

Siekdamos stebėti pažangą, nustatyti problemas ir prisidėti prie faktais grindžiamo politikos formavimo, 2009 m. valstybės narės susitarė, kad vidutiniai Europos rezultatų orientaciniai lygiai („europiniai lyginamieji standartai“) turėtų padėti pasiekti 2009 m. gegužės 12 d. priimtose Tarybos išvadose dėl Europos bendradarbiavimo švietimo ir mokymo srityje strateginės programos ⁽¹⁾ išdėstytus tikslus. Tuo metu buvo susitarta dėl penkių europinių lyginamųjų standartų, o Komisijai buvo pateiktas prašymas pateikti pasiūlymų dėl kitų lyginamųjų standartų, įskaitant lyginamąjį standartą išdarbinimo galimybių srityje.

Išnagrinėjusios 2011 m. gegužės 24 d. Komisijos tarnybų dariniame dokumente pateiktus pasiūlymus ⁽²⁾, valstybės narės šiuo metu taip pat pritaria toliau nurodytam dirbančių švietimo ir mokymo sistemos absolventų dalies lyginamajam standartui. Šiuo lyginamuoju standartu papildomi jau 2009 m. gegužės mėn. priimti lyginamieji standartai ir 2011 m. lapkričio mėn. Tarybos priimtas besimokančiųjų judumo lyginamas standartas ⁽³⁾. Pats standartas turėtų būti grindžiamas tik turimais palyginamais duomenimis. Jame turėtų būti atsižvelgta į skirtingą atskirų valstybių narių pradinę padėtį ir įvairias jų turimas galimybes siekti geresnių rezultatų pasitelkiant švietimo ir mokymo politiką. Šio standarto nereikėtų laikyti konkrečiu tikslu, kurį iki 2020 m. turi pasiekti atskiros šalys. Vietoj to, valstybių narių prašoma, remiantis nacionaliniais prioritetais ir atsižvelgiant į kintančias ekonomines aplinkybes, apsvaistyti, kaip ir kokių mastu, imdamosi nacionalinių veiksmų, jos gali prisidėti prie bendro siekio įgyvendinti toliau apibrėžtos srities europinį lyginamąjį standartą.

Dirbančių švietimo ir mokymo sistemos absolventų dalies lyginamasis standartas

Išdarbinimo galimybės, t. y. veiksmų, sudarančių galimybę asmenims daryti pažangą siekiant išdarbinti arba išdarbinti, neprarasti darbo ir daryti karjerą, derinys – yra sudėtinga sąvoka, apimanti ne tik kiekvieno asmens savybes, gebėjimus, požiūrį ir motyvaciją, bet ir kitus išorės veiksnius, kurie nepatenka į švietimo ir mokymo politikos sritį, pavyzdžiui, darbo rinkos taisyklės, demografiją, ekonomikos struktūrą ir bendrą ekonomikos padėtį.

Atsižvelgdamos į tai ir siekdamos pabrėžti, kaip pasitelkiant švietimo ir mokymo politiką galima padidinti sėkmingą išdarbinimą ir absolventų ⁽⁴⁾, kurie šiuo metu nedalyvauja jokioje tolesnėje švietimo ar mokymo veikloje, išdarbinimo galimybės darbo rinkoje, valstybės narės pritaria šiam lyginamajam standartui:

Iki 2020 m. dirbančių absolventų ⁽⁵⁾ (20–34 metų amžiaus) ⁽⁶⁾, palikusių švietimo ir mokymo sistemą ne anksčiau kaip likus trejiems metams iki ataskaitinių metų, dalis turėtų siekti bent 82 % (palyginti su 76,5 % 2010 m.) ⁽⁷⁾.

⁽¹⁾ OL C 119, 2009 5 28, p. 7.

⁽²⁾ Dok. 10697/11.

⁽³⁾ OL C 372, 2011 12 20, p. 31.

⁽⁴⁾ Šiame tekste „absolventas“ yra bet kuris 20–34 metų amžiaus asmuo, palikęs švietimo ir mokymo sistemą turėdamas bent jau vidurinį išsilavinimą arba po vidurinio ugdymo įgytą, aukštojo mokslo laipsnio nesuteikiantį išsilavinimą (ISCED 3 lygis – 4, išskyrus ISCED 3C trumpąjį lygį) arba tretinį išsilavinimą (ISCED 5 ir 6).

⁽⁵⁾ Pagal 1997 m. Tarptautinę standartizuotą švietimo klasifikaciją (ISCED) švietimo veikla skirstoma į 7 plačius lygius, kur ISCED 0–2 ir 3C trumpasis lygis atitinka pagrindinį ugdymą. Vertinant 2020 m. tikslo tinkamus lygius, atsižvelgiama tik į dviejų lygių absolventus, t. y. įgijusius vidurinį išsilavinimą (ISCED 3), po vidurinio ugdymo įgijusius aukštojo mokslo laipsnio nesuteikiantį išsilavinimą (ISCED 4) ir tretinį išsilavinimą (ISCED 5–6). Įgijusieji bendrąjį vidurinį išsilavinimą (ISCED 3A) turėtų būti skatinami dalyvauti tolesnėje švietimo ir mokymo veikloje. Absolventų, įgijusių žemesnį nei vidurinį išsilavinimą (ISCED 0–2 ir ISCED C3 trumpasis lygis), grupė į vertinimą neįtraukta dėl mažo imties dydžio (20–34 metų amžiaus asmenų grupėje yra tik keletas neseniai mokyklą baigusių asmenų, įgijusių žemesnį nei vidurinį išsilavinimą), ir dėl to, kad jau 2003 m. valstybės narės susitarė sumažinti švietimo ir mokymo įstaigų nebaigusių asmenų skaičių, kad jis nesiektų 10 % visų 18–24 metų amžiaus asmenų (tikslas, patvirtintas strategijoje „Europa 2020“).

⁽⁶⁾ Apatinė 20 metų riba parinkta tam, kad atitiktų naują amžiaus grupę, nustatytą pagal strategijos „Europa 2020“ užimtumo lygio pagrindinį tikslą (t. y. 20–64 metų amžiaus asmenų). Kadangi visoje Europoje dauguma mokinių vidurinį išsilavinimą (ISCED 3, išskyrus ISCED 3C trumpasis lygis) ir po vidurinio ugdymo įgyjamą aukštojo mokslo laipsnio nesuteikiantį išsilavinimą (ISCED 4) įgyja sulaukę 18–20 metų, manoma, kad ši apatinė amžiaus riba sudarys sąlygas analizuoti šios grupės galimybes išdarbinti praėjus vieniems, dvejiems ir trejiems metams po to, kai jie įgijo savo kvalifikacinį laipsnį. Savo ruožtu, viršutinė 34 metų riba parinkta atsižvelgiant į dabartinį lyginamąjį tretinio išsilavinimo standartą, kuris apskaičiuojamas pagal 30–34 metų amžiaus grupę. Be to, dėl šios priežasties ši viršutinė riba turėtų sudaryti sąlygas optimaliai apimti asmenų, neseniai įgijusių tretinį išsilavinimą (ISCED 5–6), grupę.

⁽⁷⁾ Apskaičiuojama kaip dirbančiųjų 20–34 metų amžiaus gyventojų, kurie išsilavinimą įgijo prieš vienus, dujeus ir trejus metus ir šiuo metu nedalyvauja jokioje tolesnėje švietimo ar mokymo veikloje, dalis. Šiuo metu kurioje nors švietimo ar mokymo programoje dalyvaujantys asmenys neįtraukti siekiant užtikrinti, kad šios grupės išdarbinimo galimybės nepakis dėl to, kad atskiras asmuo šiuo metu atnaujiną ir (arba) tobulina savo įgūdžius. Kadangi trūksta išilginių duomenų, kad būtų galima įvertinti į darbo rinką patenkančių absolventų srautą, naudojamas trejų metų po to, kai įgytas išsilavinimas, vidurkis. Šis požiūris leidžia sušvelninti galimą trumpalaikį nedarbo laikotarpį, kurie būdingi ankstyvais darbo metais, poveikį.

Tikslinis lygis nurodo ES vidurkį, jis nėra nacionalinis atskirų valstybių narių tikslas.

Šis lyginamasis standartas turėtų sudaryti galimybę atlikti suskirstymą pagal konkrečius gyventojų pogrupius. Pirmiausia duomenis reikėtų išskirstyti pagal Tarptautinės standartizuotos švietimo klasifikacijos (ISCED) lygius ⁽¹⁾, švietimo kryptį bei švietimo ir mokymo sritį; tai, pavyzdžiui, leistų atskirti bendrojo lavinimo arba profesinio rengimo ir mokymo sistemoje vidurinį išsilavinimą įgijusių absolventų rezultatus ir aukštąjį išsilavinimą įgijusių absolventų rezultatus pagal švietimo ir mokymo sritį.

Be to, turėtų būti išanalizuota, koku mastu švietimo ir mokymo sritys bei lygiai atitinka profesinės veiklos, kuria įsidarbinę absolventai užsiima pirmaisiais penkeriais darbo metais, rūšis ir galėtų būti grindžiama išsilavinimu pagal ISCED.

Valstybės narės ir Komisija išnagrinės ir įvertins pirmiau nurodytą lyginamąjį standartą 2014 m. rengdamos bendrą ataskaitą dėl „ET 2020“, siekdamos nuspręsti, ar reikia peržiūrėti rodiklius.

⁽¹⁾ Kaip nurodyta pirmiau, pagal galiojančią 1997 m. Tarptautinę standartizuotą švietimo klasifikaciją (ISCED) švietimo veikla skirstoma į 7 plačius lygius – nuo 0 iki 6. Devynių lygių 2011 m. ISCED visuose ES švietimo duomenų šaltiniuose bus pradėta taikyti 2014 m. Tai reiškia, kad tretinis išsilavinimas toliau bus skirstomas į bakalauro, magistro ir doktorato lygius ir bus tiksliau apibrėžtos pagrindinio ugdymo ir vidurinio ugdymo ribos.